

Els presos polítics catalans en l'agenda russa

written by Llorenç Prats | 10 de febrer de 2021

La diplomàcia europea ha tocat fons amb l'afer dels presos polítics catalans. L'activitat russa ha estat el detonant. Les declaracions, a micro obert, del ministre d'Exteriors, Sergei Lavrov, posant en evidència les contradiccions europees i especialment les espanyoles han causat un gran impacte en mitjans internacionals i en l'esfera mediàtica espanyola. Des d'instàncies catalanes, no obstant això, la visió de la seva gravetat s'ha mesurat i de fet en plena campanya en unes eleccions nacionals el tema no ha estat en l'agenda dels partits vinculats amb els empresonats.

L'origen de la controvèrsia va sorgir quan l'alt representant europeu va comparèixer davant les autoritats russes exigint la posada en llibertat d'Alexei Navalni, condemnat de forma fulminant a tres anys i mig de presó per fer oposició política a l'actual govern rus, malgrat que aquestes autoritats ho qualifiquin d'intents de desestabilització de l'estat i d'anar en contra del normal funcionament de les institucions. La resposta d'estat des de la posició russa va ser, amb certa vehemència, que una cosa semblant passa amb l'expressió política catalana dins de l'Estat espanyol.

La confrontació russa-espanyola ha generat una greu preocupació dins de les societats de l'est europeu, començant per Alemanya. Europa mira a l'Est amb preocupació atesa la política de fets consumats que acostuma a practicar l'administració de Vladimir Putin, en la defensa dels seus interessos nacionals. De fet, tota la premsa germànica s'ha fet ressò de l'incident i el seu pes dins de les institucions europees no ha fet sinó fer créixer la tensió entre els interessos polítics de la Unió i els peregrins interessos espanyols, en un afer tan delicat com la llibertat d'expressió

i la lliure participació política.

Segons les declaracions oficials russes la discussió sobre la sentència judicial a l'opositor polític Alexei Navalni mina la confiança mútua i permet respondre amb contundència sobre l'actuació judicial espanyola sobre els presos polítics catalans, tot accentuant la disparitat de posicionament sobre ells que diferents seus judicials europees (referint-se a Alemanya i Bèlgica) han emès i així posant en evidència l'erràtica i contraproductiva, al seu criteri, actuació judicial espanyola.

D'aquesta manera, el contraatac de la diplomàcia russa, quan exposa que Europa "posa en dubte" el funcionament del seu sistema judicial ha generat una greu preocupació en el si de la Comissió Europea i altres institucions europeïstes. De fons, ha estat una provocació mal enfocada i el fet és que la causa catalana, per obtenir el seu reconeixement com a nació xoca, segons declaracions d'alguns eurodiputats, amb el comportament espanyol que el nega sistemàticament al preu d'implicar, sense sentit, com expliquen, els altres països de la Unió davant el gegant rus.